

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Fidei Exhibita Invictiss. Imp. Carolo V. Cæsari
Aug. in Comicijs Avgvstæ. Anno M. D. XXX.**

Melanchthon, Philipp

Vitebergæ, 1542

VD16 C 4714

De Vtraqve Specie Sacramenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35748

ARTICVLI FIDEI

presbyteros ait accipere sacramentum ab uno quodam porrigente. Nec priuatae Missae ulla fit mentio, ante Gregorij tempora, Sed quoties ueteres de Missa loquuntur, apparet eos de una quadam communi Missa loqui. Cum igitur Missae ritus apud nos habeat auctoritatem scripturae, & exemplum ueteris Ecclesiae, & tantum intolerabiles quidam abusus abiecti sint, Speramus non posse improbari nostrarum Ecclesiarum morem. Ceteri ritus adiphori magna ex parte usitato more seruantur, Sed numerus Missarum dissimilis est. Nec olim in Ecclesijs frequentissimis fiebat quotidie Missa ut testatur historia tripartita lib. 9. Cap. 38. Rursus autem in Alexandria, quarta & sexta feria scripturae leguntur, easque doctores interpretantur & omnia fiunt praeter solennem oblationis morem.

DE VTRAQUE SPECIE SACRAMENTI.

Et quoniam communis Missa apud nos celebratur, ut intelligat populus se quoque sanctificari sanguine Christi, & discat uerum usum ceremoniae, Datur laicis utraque pars Sacramenti in coena Domini, quia sacramentum institutum est, non solum
pro

PRAECIPVI.

pro parte Ecclesiae, scilicet pro presbyteris, Sed etiam pro reliqua Ecclesia, igitur & populus utitur Sacramento, sicut Christus instituit, Et quidem Christus inquit Matthei. 26. Bibite ex hoc omnes, ubi manifeste ait de poculo, ut omnes bibant. Et ne quis cauillari possit, quod id tantum ad Sacerdotes pertineat, Pauli ordinatio ad Corinthios testatur totam Ecclesiam communiter usam esse utraq; parte. Hic mos diu mansit etiam in latinis Ecclesijs, nec constat, quando aut quo autore mutatus sit. Cyprianus aliquot locis testatur populo sanguinem datum esse, Sic scribit alicubi ad Cornelium Papam. Quomodo docemus aut prouocamus eos in confessione nominis, sanguinem suum fundere, si eis militaturis Christi sanguinem denegamus? Aut quomodo ad martyrij poculum idoneos facimus, si non eos prius ad bibendum in Ecclesia poculum Domini, iure communicationis admittimus? Et Hieronymus inquit. Sacerdotes Eucharistiae ministrant, & sanguinem Christi populis diuidunt.

Extat in Decretis canon Pontificis Gelasij, qui prohibet diuidi Sacramentum, his uerbis. Comperimus autem quod quidam, sumpta tantum corporis sacri portione, a calice sacri cruoris abstineant, qui

e

ant, qui

ARTICVLI FIDEI

ant, qui procul dubio, quoniam nescio qua superstitione docentur astringi, aut integra Sacramenta percipiant, aut ab integris arceantur, quia diuisio unius eiusdemq; mysterij sine grandi sacrilegio non potest accidere.

In Historia Tripartita scriptum est in obiuratione Theodosij imperatoris, quem Ambrosius noluit ad cōmunionem admittere sine pœnitentia, propterea quod Thessalonica paucorum militum necem, qui per tumultum interfecti fuerant, nimis acerbe ultus erat, trucidaueratq; septem millia ciuium. Hic Ambrosius inquit. Quomodo his manibus suscipies sanctum Domini corpus? qua temeritate, ore tuo, poculum sanguinis preciosi percipies &c. Constat igitur ueteris Ecclesiæ morem fuisse, dare populo utranq; sacramenti partem. Tantum consuetudo non ita uetus adimit populo alteram partem. Non disputabimus autem quid sentiendum sit de consuetudine recepta contra auctoritatem Apostolicæ scripturæ, contra canones, contra exemplum ueteris Ecclesiæ, intelligunt enim omnes pij, conscientias de doctrina Christiana uerbum Dei consulere debere, nec approbandam esse consuetudinem contra uerbum Dei.

Quantū

P R A E C I P V I .

Quam̄ autem consuetudo mutauerit in latina Ecclesia ueterem morem, tamen non improbat, aut prohibet. Nec uero humana autoritas prohibere ordinationem Christi & receptissimum usum ueteris Ecclesiae debet. Ideo nos non duximus prohibendum esse usum integri sacramenti. Et in ea ceremonia quae debet esse fixus mutuae dilectionis in Ecclesia, non uoluimus contra caritatem dari esse aliorum conscientijs, qui maluerunt integro sacramento uti, neq; se uicium ea in re ullam exercendam esse putauimus, Sed quantum possumus, una cum ipsa ceremonia restituimus piam doctrinam de fructu ceremoniae, ut intelligat populus quomodo sacramentum propositum sit, ad consolandas conscientias eorum qui agunt poenitentiam. Haec doctrina inuitat pios ad usum & reuerentiam sacramenti, Etenim non solum ceremonia mutilata fuit antea, Sed etiam neglecta praecipua doctrina de fructu. Et fortassis ceremoniae mutilatio significauit obscuratum esse Euangelium de sanguine Christi, hoc est de beneficio mortis Christi. Nunc Dei beneficio, renouatur ac restituitur pura doctrina de fide, una cum ceremonia.

e ij

DE